II NOG MEER OVER AANTASTING VAN SCHELPEN IN GLAZEN EN/OF PLASTIC BUISJES

door

H.K. Brandhorst

Gedurende een twintigtal j a r e n gebruik ik voor klein materiaal glazen buisjes. Zij hebben tot heden, 1980, geen spoor van kristallisatie getoond. Als de tijd van 40 jaar juist is geschat, de calamiteit zich daarna manifesteert, ga ik voorlopig een goede toekomst tegemoet. Evenwel, 5 jaar na 1980 zal ik het glaswerk regelmatig gaan inspecteren op kristallisatie. Zo is ook hier voorzichtigheid geboden tot behoud van de inhoud van onze "kristal"kast. T.z.t. hoort U er nog van.

Opmerking betreffende plastic buisjes. Gedurende een achttiental m a a n d e n gebruikte ik plastic buisjes. Ik kocht ze per meter en knipte of sneed ze op maat. Als proef kocht ik 3 meter, die in voorraad was. Ik heb er gelukkig nog geen 2 m van gebruikt. Na afsnijden waren er twee openingen om af te sluiten met droge watten. Maar na ± 18 maanden vertoonden al die plastic buisjes vochtigheidsterretjes, waarin de schelpjes kleefden. Zowel marien, land- als zoetwatermateriaal werd aangetast. Met aanzienlijke spoed moest de verzameling worden doorzocht om dit waardeloze plastic spul te achterhalen en eruit te vissen.

Gezien het bovenstaande is het noodzakelijk om nieuw en andersoortig materiaal eerst te toetsen op zijn bruik- en houdbaarheid. Daartoe lijkt het praktisch om met minder mooie en overvloedig voorkomende schelpjes een proef te nemen met het nieuwe glas of wat voor materiaal ook, om te zien wat de uitwerking van schelpjes op het materiaal of van het materiaal op de schelpjes zal zijn. In elk geval:

Plastic als berging is waardeloos,
terug dus naar het glas,
dat doet het pas.